

2. Федірчик Т. Педагогіка партнерства як чинник формування ефективної взаємодії учасників освітнього процесу в умовах Нової української школи. URL: <https://journals.pnu.edu.ua/index.php/msuc/article/download> (дата звернення 15.02.2021)

3. Ніколенко Л. Педагогіка партнерства як умова реалізації завдань розвитку особистості дитини у контексті Нової української школи. URL: <http://lib.iitta.gov.ua>

УПРАВЛІНСЬКІ ТЕХНОЛОГІЇ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І ЛІТЕРАТУРИ В ЗАКЛАДІ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

*Корда А.О.
Полтава, Україна*

Якісна освіта є пріоритетом будь-якої держави. Реформування та модернізація освіти в Україні у контексті входження до європейського та світового освітнього простору передбачає відкритість освітньої системи, розвиток педагогіки партнерства і співробітництва, реформування змісту середньої освіти, формування ключових компетентностей учнів, зміну структури школи в умовах децентралізації влади, автономію в діяльності закладів освіти тощо.

Важливим чинником модернізації сучасної освіти є інноваційна діяльність навчального закладу, спрямована на розроблення та впровадження ефективних технологій навчання, виховання та розвитку учнів.

Прискорення науково-технічного прогресу та повсюдне впровадження новітніх інформаційних технологій поставило перед сучасною освітою надзвичайно важливе завдання – виховати та підготувати підростаюче покоління, здатне активно включитися в новий етап розвитку сучасного інформаційного суспільства. Тому сучасна педагогічна наука і практика зосередили увагу на пошуку таких технологій навчання, які б забезпечували всебічний розвиток особистості школяра, сприяли його самовираженню.

Трансформаційний глобальний освітній простір вимагає не тільки тлумачень подій та явищ сучасного життя, гуманізації суспільної думки, але й відображення достовірних знань навколишнього буття. Саме це вимагає кардинальних змін у системі освіти. Нагальною є необхідність переходу від звичайної передачі знань до вміння вчитися. Тож зробити освітній процес цікавим, змотивувати потребу у навчанні – головні завдання сучасної школи, та за допомогою інноваційних технологій можна вирішити ці завдання.

Актуальним для української освіти на сьогодні є питання більш ефективного добору форм та методів викладання предметів гуманітарного циклу, їх постійного вдосконалення, відгук на виклики сучасного освітнього простору. Отже, перед викладачами української мови у навчальному закладі гостро стоїть проблема пошуку шляхів підвищення пізнавального інтересу студентів до вивчення мови, зміцнення їх позитивної мотивації у навчанні.

Однією з можливостей вирішення цієї проблеми є поєднання інноваційних і традиційних технологій навчання. Традиційні методи навчання дозволяють викласти доступною мовою значний обсяг інформації, забезпечують систематичність викладання матеріалу, але не спонукають студента до пошукової діяльності, до творчого мислення, до самостійної обробки інформації. А ось активні методи навчання допомагають як учневі так і вчителю включитися в навчальний процес на рівних. Власні висловлювання, ідеї, думки учня підтримуються вчителем, активізуються та спрямовуються в пошукових цілях (наприклад, евристична бесіда). Застосування інтерактивних технологій і методів навчання українській мові дозволяє розвивати нестандартне мислення учнів, підвищує інтерес, зацікавленість до вивчення мови. Якщо учні зрозуміють, яке значення матимуть у їхньому житті й праці знання з мови, то вивчений матеріал стане перед ними не просто параграф підручника, а як елемент живої мови, без якого не обійтися на практиці, і як важлива складова творчого пошуку особистості. Вчитель повинен проявити свої творчі вміння, використати такі форми і засоби, які б захопили в полон учнівську активність, інтерес, азартне бажання навчитись чомусь новому. Тому головне завдання вчителя захопити учнів своєю дисципліною, підкреслити важливість вивчення рідної мови, залучати до активної діяльності і аналітичного мислення.

Актуальним для української освіти на сьогодні є питання більш ефективного добору форм та методів викладання предметів гуманітарного циклу, їх постійного вдосконалення, відгук на виклики сучасного освітнього простору. За означеною темою у сучасній педагогічній науці є певний досвід і вже існує значна кількість праць, у яких розглядається сутність інновацій та їхня взаємодія з традиційними технологіями під час викладання гуманітарних дисциплін в закладах освіти різних типів.

Процес застосування сучасних освітніх інноваційних технологій включає не тільки суспільно-обумовлені, але й індивідуальні фактори, які характеризують кожного учня – його базу знань, індивідуальні властивості, а головне – педагогічне завдання, спрямоване на формування в учнів умінь бачити сутність причинно-наслідкових зв'язків, використовувати на практиці інформацію, що закладена у процесі навчання. Власне процес можна назвати інноваційним лише тоді, коли йдеться про опанування, поширення інновації в педагогічній практиці. Таким чином, освітня інновація є не тільки ідеєю, а й певним її оформленням.

Однією з технологій, що допомагає учню не тільки засвоїти певний обсяг знань, а й сприяє розвитку його особистісних якостей, виступає технологія формування та розвитку критичного мислення, яка є процесом у ході визначення проблеми, пошуку й осмислення інформації і прийняття рішення щодо розв'язання поставленої проблеми.

Урок критичного мислення має певну структуру та складається з 5-ти основних етапів:

1. Розминка. («Розминка», «Сенкан», «Асоціативний куш», «Есе», «Ключові слова»).
2. Обґрунтування навчання. («Метод прес», «Есе»).
3. Актуалізація. («Обери позицію», «Сюрприз», «Асоціативний куш», «Ключові слова»).
4. Усвідомлення змісту. («Дискусія», «Критичне читання тексту в парах»).
5. Рефлексія. («Обери позицію», «Самооцінка», «Сюрприз», «Сенкан», «Асоціативний куш», «Есе», «Ключові слова»).

Критичне мислення завжди діалогічне, тобто передбачає дискусії, учасники яких почувають себе впевнено, вільно висловлюють свої думки і спокійно сприймають зауваження, адже вони є активними учасниками навчального процесу. Інноваційні технології дозволяють поєднати теорію з практикою, передбачають підвищення якості навчального процесу, інтенсифікацію навчання мови, розвиток креативного мислення, комунікативних вмінь, мовленнєвої компетентності, а також поєднання текстового та наочного матеріалу, відеозображення і музичного супроводу. Використання новітніх інноваційних технологій – невід’ємний компонент удосконалення освіти, який сприяє підготовці молодих кваліфікованих кадрів, здатних проявляти ініціативу та здобути освітні компетентності.

Отже, сучасна педагогіка має в своєму арсеналі величезну кількість методів навчання для досягнення мети, поставленої суспільством перед освітніми закладами. Гармонійне поєднання традиційних та інноваційних методів навчання дозволяє підвищити освітній рівень студентів, забезпечити всебічний розвиток особистості.

Список використаних джерел:

1. Електронне навчання в школі [Електронний ресурс <http://osvitnitexnologii.blogspot.com/p/blog-post.html>]
2. Морзе Н.В. Як навчати вчителів, щоб комп’ютерні технології перестали бути дивом у навчанні? / Н.В. Морзе // Комп’ютер у школі та сім’ї. – 2010. – №6 (86). – С.10–14.
3. Кочерган М. Мовознавство на сучасному етапі / М. Кочерган // Дивослово. – 2003. – №5. – С. 24–29.
4. Пентилюк М. Особливості технології уроки мови/ М. Пентилюк // Дивослово. – 1998. – №4. – С. 16–18.
5. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання / О.І. Пометун, Л.В. Пироженко. – К.: Видавництво А.С.К., 2003. – 192 с. <http://lib.iitta.gov.ua/3622/1/Биков.В.КО.pdf>